

V říjnu to budou tři roky, kdy jsem čtenáře FOLKtime.cz poprvé informovala o novém KC Zahrada v Praze na Jižním Městě. Byla jsem doslova a do písmene nadšena architektonicky zajímavým, multifunkčním kulturní zařízením, které pražskému sídlištnímu kolosu do té doby chybělo. Uchvátila mě akustika koncertního a divadelního sálu, a koncertů jsem si tu za ta tři léta vychutnala nepočítaně. Kvalita sálu se naplno projevila i na neplánovaně akustických koncertech [Lístku](#) a [Lidee noire](#), kdy selhala zvuková aparatura. Dramaturg Tomáš Rulf využil vynikajících vlastností sálu poprvé zcela programově a přichystal pro zahájení nové sezóny koncert výhradně akustický. Ve čtvrtek, 15. září, přijeli zazpívat a zahrát českobudějovičtí

[Nezmaři](#)

Nezmaři na letošním Slunovratu

foto: Houbák ©

Bylo nebylo, za devaterými horami a devaterými řekami, ve městě se Samsonovou kašnou na náměstí pod Černou věží, stála slavná hospoda. Tam se scházivali folkaři, trampové, bluegrassáci a další jihočeští muzikanti a dvě pohostinné, veselé a přejícné šenkýřky plnily jejich přání i žaludky. Pilo se, klábosilo, ale hlavně hrálo a zpívalo až? zkrátka kolik kdo snesl a vydržel. Na "Zpívanou" chodívali i Toník Hlaváčů, Pavlík Zajíců a Jim Drengubáků z Nezmarů. Dávno již tomu. Hospodu odnes čas, ale chuť hrát a zpívat jihočeským muzikantům zůstala. A tak se vydali "do světa" a na Zpívanou za nimi chodí diváci ve všech koutech naší země. Do Zahrady jich přišel plný sál.

Nezmarský pánský trojlístek na scéně bez mikrofonů a drátů doplnila ještě dcera pana Benetky, Šárka, a máme kvarteto kompletní. Nepočítám-li svá letošní festivalová setkání s písničkami Nezmarů, naposledy jsem je na samostatném koncertě viděla vloni na Prázdninách v Telči. Vzpomínáte? Tehdy jim nějaký dobrák, proslýchalo se, že zvukař Honza Friedl, posadil na scénu divačku, černou drobnou krasavici, transvestitu Kleopatru, která si velmi oblíbila Tondu Hlaváče. My jsme se bavili, ale statečnému Toníkovi navoněná Kleopatra příliš nevoněla. V Telči jsem tehdy poprvé slyšela několik písní z CD **Než tóny doznějí?**, které pak na podzim spatřilo světlo světa. A v Zahradě k mé velké spokojenosti více než polovina písniček z tohoto CD tvořila osu vystoupení.

S Nezmary v Zahradě na "Zpívané"

Napsal uživatel Džexna
Čtvrtek, 22 Zář 2005 10:00

Při vší úctě k repertoáru, který Nezmaři za 27 let své kariéry vytvořili a na desky natočili, mám toto poslední, autorské, nejraději. Nenacházím zde lichých písní, oslovují mě texty, po hudební stránce mě mile překvapil zejména skladatelský potenciál a melodičnost skladeb Šárky Benetkové. "Zvukař sál" nechal naplno rozeznít nezmarské hlasy v písních *Dokud svíčka hoří, Tanec na skle*

,
Stromy

,
Vzpomínky

,
Korále

,
Jednou si na sebe udělám čas

? Zpěvu bylo dokonale rozumět, sbory podkreslovaly sólové party a celkový projev nepostrádal dynamiku. Pan zahradní technik "jen" vytvářel divadelní atmosféru písní hrou barevných světél a ostrými štychy na zpívající sólisty. Dokonce i na Jima Drengubáka, který si v písni

Těla to chtěla
také zazpíval!!!

Ten večer se Nezmaři pochlubili i pět let nacvičovanou novinkou, dokonce světovou premiérou swingově laděné převzaté melodie *Jen pár dní*, ale samozřejmě, že nechyběly ani osvědčené hity let minulých - *Řeka, Růže, Bodláky, Co tě nezabije*

,
Ráno bylo stejný

. To už se přidávali diváci zpěvem, luskáním, tleskáním. Smíšený sbor hlasů z hlediště doprovázený kytarami a kontrabasem ze scény a jihočeská lidová To třeboňský doubí na rozloučenou možná trochu připomněly dávnou Zpívanou v budějické hospodě. A vlastně všude, kde se scházejí lidi, kteří v tu chvíli spolu něco vytvářejí, prožívají a jsou naladěni na stejnou vlnu. Tak, jak to dělávali celá staletí, když ještě nemuseli sedět každý večer přikovaní k bedně a vyvalení sledovat, jak vyvolení soupeři s velkým bráchou v imaginární realitě o melouny. Nezbyvá, než se těšit na další čistě akustický koncert v Zahradě. Do takové Reality show jako byla ta s Nezmary, se ráda a aktivně nechám zapojit.

P.S. : Pájo Jindráku, Jirko Mašku, Mirku Hrone a další páni mistři zvuku, nebojte se, o chlebiček nepřijdete. Většina sálů a velké festivaly se bez vás neobejdou. A pak, některé zpěváky bychom bez mikrofonů neslyšeli už ve třetí řadě.